

komme videre ind paa en Diskussion angaaende Smørret i sin Tid. Jeg tror nok — det ærede Medlem kan protestere derimod, saa meget han vil, og sige, at han og hans Meningsfæller ikke den Gang tilstodte nogen som helst Bønfælgelse for Arbejdere og Smaafoik med Hensyn til at komme i Besiddelse af den billige Margarine —, jeg tror nok alligevel, at den store Befolkning har en noget anden Forstaaelse af, hvad de Herrer vilde den Gang. Det blev den Gang sagt omkring paa Møderne af Jørerne, at de vilde have rent Land, det blev der skrevet om i den allerførste af Jørernes Blad. Det ærede Medlem kunde ikke forstaa, at de, der den Gang vare med til at udarbejde Loven, naar de vilde have et billigt Næringsmiddel, billigt Smør, ikke vilde være med til at forbyde Udsørelsen deraf, saa vilde det være blevet billigt, thi saa bleve vi nødt til at spise det alt sammen selv. Men det ærede Medlem udtalte selv, at Loven virkede som et Udsørelsesforbud, og det ærede Medlem maa jo vide, at vi ikke blot spise, hvad der bliver lavet herhjemme, men meget mere, idet Udsørelsen af Margarine ikke er saa meget lille og Udsørelsen ubetydelig. Der er altsaa ikke megen Bevisførelse i det ærede Medlems Udtalelse. Men jeg kunde for Resten nok høre, at man havde et Medlem af det kongelige Landhusholdningsstaf for sig, da han kom til at tale om Skattereformer, thi det var det samme, som vi nylig have set fra Kjøbenhavns Amts Landboforening, de Punkter, den har stillet op, og som vist er udarbejdede af en af de mest fremtrædende Bestyrere af det kongelige Landhusholdningsstaf. De sige, at det vilde være en stor Velgerning at faa Hartkornstatten affattet i Kommunerne og Skatten lagt over paa Formue og Lejlighed. Men naar det ærede Medlem har set, hvorledes Agravere have modtaget dette Program Landet over, saa vil han vide, at de ikke mene, at Guldet paa den Maade kunde strømme ind i Bondens Pung, thi, som det rigtig er blevet sagt, det spiller ikke saa stor en Rolle, om man bliver af med Hartkornstatten i Kommunerne, da Landbruget alligevel skal af med Pengene. Det kan spille en Rolle over for dem, der have de store Kapitaler, og det kan ogsaa være ønskeligt at arbejde hen til, at hver enkelt Kommune kan lægge forholdsvis saa meget paa Hartkornet og paa Formue og Lejlighed som den finder tjenlig; men Kommuner, hvor der er store Herregaarde, der kunne eje det meste af Hartkornet, ere ikke tjente med at faa Skatten lagt over paa Formue og Lejlighed, naar vedkommende er forældet eller slet ikke

bor i Kommunen. Jeg synes ogsaa, at hvad det ærede Medlem læste op af sin Spisejædel angaaende den lave Rentefod, var han ikke heldig med. Han frygtede for, at Pengene skulde løbe ud af Landet. Jeg ved ikke, om hans egne Penge skulle spadere den Vej, men ellers tror jeg nok, at vi beholde Pengene i Landet ogsaa naar Rentefoden bliver noget lavere. I de Bemærkninger, som det ærede Medlem rettede mod det ærede Medlem fra Møen (Boisen), sagde han, at dette ærede Medlem i Jirserne havde udtalt her, at Forhandlingerne med Ministeriet vare ørtesløse. Jeg har ofte hørt det udtale af hans Meningsfæller i Sommer paa Møderne; der kunde de se, sagde man, hvorledes de Herrer løbe fra deres gamle Program, at al Forhandling spilder Tiden. Vi staa nu paa samme Standpunkt, hvorpaa Moderationen den Gang stod. Jeg kunde forstaa, at de Herrer kunde komme med dette paa Møderne, men at de kunne komme dermed i Folketinget, forbavser mig eftersom de sige, at de ere Forhandlingsmænd paa en Hals. De ere fornærmede over, at vi falde os saaledes, de protestere og sige, at de ville i fuldeste Maal det samme som vi, og de ville have Grev for de Love, som de sige, ikke due noget, fordi de ikke bleve, som de vilde have dem. Men naar de selv ere løbne fra Visnepolitikken, kan jeg ikke forstaa, hvorfor de bebrejde os det. Jeg har intet derimod. Jeg ser godt, at det er en anden Politik end den Gang, men den vare vi for mange Aar siden bleve enige om at komme bort fra. Jeg kan heller ikke undlade over for det ærede Medlem fra Ribe (Sens Buff) . . . ja, jeg tror ikke, han er til Stede her i Salen, ellers vilde jeg have henvendt lidt mere til ham. Det forbavser mig i højeste Grad, at han stadig ikke kan faa Ordet uden at rive ned paa den for ham forstrækelige Alderdomsforfølgelseslov, som vi have faaet. Havde han været til Stede, vilde jeg have talt til ham om denne Lov, men da han ikke er her, vil det maaske være rigtigst at lade det vente til en anden Gang.

Jeg vil dernæst gøre nogle Bemærkninger angaaende den Post paa det foreliggende Finanslovsforslag, som omhandler Skatten. Vi sit i Jor her i Tinget ved Finanslovens første Behandling en meget udførlig Omtale af denne Stats Virkninger af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgfreds (C. Hage), og han kom da blandt andet til det Resultat, at den Skat havde bevirket, at der her i Landet blev drukket adskillige Millioner Bøtter Alkohol mere end i Forvejen. Det forbavser mig allerede den Gang, thi jeg maa op-